

Ultima ploaie

Ioan Grigoraș

Ce arșiță în suflet, oare, simt?
Îmi este dor de-o ploaie tropicală!
În stropii tăi am să mă-nec, presimt
Că inima va fi o antecală.

Să-mi curgă în șuvoi pe pieptul gol,
Chem ploaia caldă astăzi să mă ude,
Cu stropi mărunți ca glonțul din pistol,
Dar glasul meu departe-i. Nu se-aude...

Mă lași să ard ca soarele-n pustiu.
De ce nu vii, tu, ploaia mea de vară?
Inundă-mă! Sunt eu, nu travestiu.
Tu cerne-ți stropii calzi, seară de seară!

Vezi? Luna s-a ascuns într-un nopâl,
Va fi, se poate, ultima escală;
Privesc, zâmbind, sclipirile de-opal,
Cuprins în ploaia albă, tropicală.

Și te visez de când eram copil,
În sol major, cântându-mi vechiul tril.